

<b>disputants-חולקים-♦</b> ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסיקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story	<b>מימרא-statement-■</b> ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
<b>מקרא-key:</b>	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא קשיא: הא ר' חייא, הא ר"ש בר רבי	רב יוסף:											!	פ.ר.
דר' חייא זריק ליה ור"ש בר רבי מטבל ביה												!	פ.ר.
וסימניך: עשירים מקמצין.												!	פ.ר.
ששה חדשים בשמן המור												!	פ.ר.
מאי שמן המור?												^	פ.ר.
סטכתא	רב הונא בר חייא:											!	פ.ר.
שמן זית שלא הביא שלישי.	ר' ירמיה בר אבא:											!	פ.ר.
אנפקונן - שמן זית שלא הביא שלישי, למה סכין אותו? שמשיר את השיער ומעדן את הבשר.	תניא רבי יהודה:											■	פ.ר.
אין מביאין מן הגרגרין שנשרו במים.												■	פ.ר.
שמן זית כבוש, שלוק, שרוי, ושל שמרים, ושל ריח רע - לא יביא, ואם הביא - פסול.	תנו רבנן:											■	פ.ר.
הקדישו, מהו שילקה עליו משום בעל מום? כיון דפסול כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבה:											^	פ.ר.
תיקו.												■	פ.ר.
שלשה זיתים הן, ובהן שלשה שלשה שמנים.												■	פ.ר.
הזית הראשון, מגרגרו בראש הזית וכותש ונותן לתוך הסל	[חכמים]											◆	פ.ר.
סביבות הסל	רבי יהודה:											◆	פ.ר.
זה ראשון.												◆	פ.ר.
חזר וטען בקורה	[חכמים]											◆	פ.ר.
באבנים	רבי יהודה:											◆	פ.ר.
זה שני.												◆	פ.ר.
חזר וטען, זה שלישי.												■	פ.ר.
הראשון למנורה והשאר למנחות.												◆	פ.ר.
השני, מגרגרו בראש הגג וכותש ונותן לתוך הסל	[חכמים]											◆	פ.ר.
סביבות הסל	רבי יהודה:											◆	פ.ר.
זה ראשון.												◆	פ.ר.
טען בקורה	[חכמים]											◆	פ.ר.
באבנים	רבי יהודה:											◆	פ.ר.
זה שני.												◆	פ.ר.
חזר וטען, זה שלישי.												■	פ.ר.
הראשון למנורה והשאר למנחות.												◆	פ.ר.
שלישי, עוטנו בבית הבד עד שילקה ומעלהו ומגבבו בראש הגג, כותש ונותן לתוך הסל	[חכמים]											◆	פ.ר.

<b>disputants- חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסיקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה- <b>story</b>	<b>מימרא- statement</b> ⚡ קשיא- <b>challenge</b> ^ שאלה- <b>question</b> ! תירוץ- <b>answer</b> <b>ראיה- proof</b>
<b>מקרא- key:</b>	

מנחות- כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
סביבות הסל	רבי יהודה:										◆	פז.
זה ראשון.											◇	פז.
טוען בקורה	[חכמים]										◆	פז.
באבנים	רבי יהודה:										◆	פז.
זה שני.											◇	פז.
חזר וטחן וטען, זה שלישי.											■	פז.
הראשון למנורה והשאר למנחות.											◇	פז.
מגררו תנן או מגלגלו תנן?	איבעיא להו:										^	פז.
שמן זית - מזיתו, מכאן אמרו: זית ראשון, מגלגלו בראש הזית וכונסו לבית הבד וטוחנו בריחים ונותנו בסליון, שמן היוצא ממנו זה היה ראשון, טען בקורה, שמן היוצא ממנו זה היה שני, וחזר ופרק טחן וטען, זה היה שלישי, הראשון למנורה והשאר למנחות	תא שמע, דתניא:										! ◇	פז.
וכן זית שני וזית שלישי, עוטנו בבית הבד עד שילקה ומעלה לראש הגג, ועושה אותו כמין תמרה עד שיזובו מימיו, וכונסו לבית הבד וטוחנו בריחים ונותנו בסליון, ושמן היוצא ממנו זה היה ראשון, טען בקורה, שמן היוצא ממנו זה היה שני, פרק חזר וטחן וטען, זה היה שלישי, הראשון למנורה והשאר למנחות	[חכמים]										◆ ! ◇	פז.
לא היה טוחנו בריחים אלא כותשו במכתשת, ולא היה טוען בקורה אלא באבנים, ולא היה נותנו בסליון אלא לתוך סביבות הסל.	רבי יהודה:										◆ ! ◇	פז.
הא גופא קשיא, כותש מני? רבי יהודה היא, תוך הסל אתאן לרבנן											⚡ ◇	פז.
האי תנא סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא.											! ◇	פז.
הראשון שבראשון אין למעלה הימנו											■	פז.
השני שבראשון והראשון שבשני שוין											■	פז.
השלישי שבראשון והשני שבשני שוין											■	פז.
השלישי שבשני והשני שבשלישי שוין											■	פז.
השלישי שבשלישי אין למטה הימנו.											■	פז.
אף כל המנחות היו בדין שיטענו שמן זית זך, מה מנורה שאינה לאכילה טעונה שמן זית זך, מנחות שהן לאכילה אינו דין שיטענו שמן זית זך ת"ל: זך כתית למאור, ואין זך כתית למנחות.											■	פז.
שוין? והא אמרת: ראשון למנורה והשאר למנחות											⚡	פז:
מאי שוין? שוין למנחות.	רב נחמן בר יצחק:										! ◇	פז.
אף כל המנחות היו בדין וכל.											■	פז:
זך - אין זך אלא נקי	תנו רבנן: [חכמים]										■ ◇	פז.
כתית - אין כתית אלא כתוש.	רבי יהודה:										■ ◇	פז.
יכול יהא כתית זה פסול למנחות? ת"ל: ועשרון סולת בלול בשמן כתית, א"כ מה ת"ל למאור? אלא מפני החיסכון.											■ ◇	פז.
מאי חיסכון?											^	פז.
התורה חסה על ממונן של ישראל.	רבי אלעזר:										! ◇	פז.
צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך - אמר רבי שמואל בר נחמני: אליך - ולא לי, לא לאורה אני צריך.	[רבי שמואל בר נחמני]										! ◇	פז.

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פיסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה- <b>story</b>	<b>statement-מימרא</b> ⚡ קושיא- <b>challenge</b> ^ שאלה- <b>question</b> ! תירוץ- <b>answer</b> <b>proof-ראיה</b>
<b>מקרא-key:</b>	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
שלחן בצפון ומנורה בדרום, א"ר זריקא אמר ר' אלעזר: לא לאכילה אני צריך, ולא לאורה אני צריך.	[רבי זריקא אמר רבי אלעזר]																				!	◇	
ויעש לבית חלוני שקופים אטומים - תנא: שקופין מבחורין ואטומים מבפנים, לא לאורה אני צריך.	[תנא]																					!	◇
מחורין לפרכת העדות באהל מועד - עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל, ואם תאמר: לאורה אני צריך, והלא כל ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורן אלא עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל.																						!	◇
מאי עדותה?																						^	
זה נר מערבי שנותנין בה שמן כנגד חברותיה, וממנה היה מדליק ובה היה מסיים.	רבא:																					!	◇
מאין היו מביאין את היין? קדוחים ועטולין אלפא לין, שניה להן בית רימה ובית לבן בהר וכפר סיגנא בבקעה.																							■
כל ארצות היו כשרות, אלא מיכן היו מביאין.																							■
אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא ממה שנורע ביניהן, ואם הביא - כשר.																							■
אין מביאין הליסטיון, ואם הביא - כשר.																							■
אין מביאין ישן, דברי רבי	[רבי]																						◆
מכשירין.	הכמים:																						◆
אין מביאין לא מתוק ולא מעושן ולא מבושל, ואם הביא - פסול.																							■
ואין מביאין מן הדליות, אלא מן הרגליות ומן הכרמים העבודין.																							■
ולא כונסין אותו בחצבין גדולים אלא בחביות קטנות, ואינו ממלא את החבית עד פיה, כדי שיהא ריחו נודף.																							■
אינו מביא מפיה מפני הקמחין, ולא משוליה מפני השמרים, אלא מביא משלישה מאמצעה.																							■